

РЕШЕНИЕ

№ 704

гр. Плевен, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Чавдар Ив. Попов

при участието на секретаря Никол Н. Ненова
като разгледа докладваното от Чавдар Ив. Попов Административно
наказателно дело № 20224430202097 по описа за 2022 година

и за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.72, ал.4 от
Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по
жалба на А. Е. Г. с ЕГН: *****, чрез пълномощника му адв.Д. А. от АК
– Хасково против Заповед за задържане на лице № ****

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е постановена в несъответствие
с целта на закона, както и че същата е нищожна, като е издадена от
некомпетентен орган. С жалбата се моли съда да постанови решение, с което
да обяви нищожността на заповедта или да отмени същата.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. Не
се явява и пълномощникът му адв. Д. А. от АК – Хасково.

Ответникът по жалбата И. Ц. Д. – *** при Първо РУ към ОДМВР
гр.Плевен, редовно призован, явява се лично, изразява становище, че
издадената заповед за задържане на лице е законосъобразна и съдържа всички
необходими реквизити.

Съдът, като прецени събраните в хода на производството писмени и

гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Със Заповед за задържане на лице рег.№ *** на Първо районно управление, на *** И. Ц. Д. – *** при Първо РУ на МВР гр.Плевен, в *** часа на същата дата бил задържан за срок до 24 часа А. Е. Г. с ЕГН: ***** от ***, като заподозрян в извършване на престъпление по чл.354а, ал.3 от НК – в гр.Плевен, на ***, без надлежно разрешително държи високорискови наркотични вещества – Пико.

Задържаният е бил приведен в помещение за временно задържане на Първо РУ – Плевен, а заповедта била връчена лично на задържаното лице, срещу подпис. На задържания са разяснени правата му по чл.72, чл.73 и чл.75 от ЗМВР, както и му е предоставено копие от заповедта. Същият е подписал и декларация Приложение №1 към чл.15, ал.2 от ЗМВР. При задържането на жалбоподателя е извършен личен обиск, при който е намерена 1 бр. хартиена свивка, съдържаща бяло кристалообразно вещество, подробно описано в Протокол за полицейски обиск на лице рег.№ *** като за намереното вещество жалбоподателят заявил писмено, че е за лична употреба.

Жалбоподателят А. Г. е освободен на *** в 10:30 часа.

Съдът, след като се запозна с материалите по делото и становището на страните счита, че жалбата е процесуално допустима, като същата е подадена в срока, предвиден в чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес обжалването. Същата е изготвена в предвидената от закона форма.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от полицейски орган по смисъла на чл.57 от ЗМВР, съгласно предвидената му в чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР компетентност. Видно от приетото и вложено към материалите по делото удостоверение с Рег.№ *** на ОДМВР гр.Плевен, се установява, че издателят на процесната заповед – *** И. Ц. Д. е полицейски орган по смисъла на чл.57 от ЗМВР, поради което е имал нужната компетентност да издава заповеди за задържане на лица на основание чл.72 от ЗМВР /л.27/. Заповедта съдържа предвидените в чл.74 от ЗМВР задължителни реквизити, а именно - името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта; фактическите и правните основания за задържането; данни, индивидуализиращи задържаното лице; датата и часът на задържането.

Спазена е предвидената от закона форма, заповедта е издадена в писмена форма, съгласно разпоредбата на чл.74, ал.1 от ЗМВР. Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.1, т.3 от ЗМВР основна дейност на Министерството на вътрешните работи и в частност на полицейските органи е разследването на престъпления. По правната си същност задържането на лице за срок до 24 часа, на основание чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл.22 от ЗАНН - административното разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, който действа в условията на оперативна самостоятелност. Нормата на чл.72, ал.1, т.1 от ЗМВР изисква да са налице данни, че лицето е извършило престъпление, а не да му е повдигнато обвинение или да са налице достатъчно данни за образуване на наказателно производство. Тук следва да се отбележи обстоятелството, че понятията „данни“ по смисъла на ЗМВР и „достатъчно данни“ по смисъла на НПК имат различно съдържание. Според разпоредбата на чл.211, ал.1 от НПК „достатъчно данни за образуване на досъдебно производство са налице, когато може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление.

Неоснователно е твърдението на повереника на жалбоподателя, че така описаното нарушение в заповедта е несъставомерно по НК. За издаване на заповед за задържане на лице за срок до 24 часа не е необходимо лицето към този момент да е било привлечено като обвиняем, а достатъчно основание е да са налице данни а извършено престъпление, каквито данни са събрани от полицейските органи при задържането на лицето. Въпросът дали задържаното лице е извършител на конкретно деяние и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. Целта на задържането по реда на чл.72 от ЗМВР не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения в извършването му да се укрие или да извърши друго престъпление, или да осуети наказателно преследване.

Неоснователно е твърдението на повереника на жалбоподателя, че в заповедта не е посочена дата, на която да се твърди да е извършено престъплението. В разпоредбата на чл. 74 от ЗМВР са изброени предвидените задължителни реквизити, които трябва да съдържа заповедта и такова изискване, каквото визираще повереника на жалбоподателя не фигурира в тях. В

чл.74, ал.2, т.4 от ЗМВР като задължителен реквизит е посочено датата и часът на задържането, каквито процесната заповед несъмнено съдържа, а именно: „Днес *** в гр.Плевен в *** часа...“.

Неоснователно е и твърдението на повереника на жалбоподателя, че полицейският орган е описал бланкетно фактическото основание за задържане на лицето, без да е изложил конкретни причини, обосноваващи необходимостта от задържането на жалбоподателя, като не е запознал същият с доказателствата, сочещи неговата съпричастност към евентуално осъщественото престъпление. Към момента на издаване на заповедта полицейският орган, издал същата, е имал данни по отношение на лицето А. Г. за извършено престъпление. Дори само фактът, че същият „ без надлежно разрешително държи високорискови наркотични вещества- Пико“, в който се съдържат данни за престъпление по чл.354а, ал.3 от НК, водят до извода относно основателността на издадената заповед за задържане. За издаване на съответната заповед по този ред, законът не изисква полицейският орган да разполага с категорични доказателства за извършено престъпление. Макар, че в случая полицейският служител вече е имал събрани такива категорични доказателства.

Неоснователно е и твърдението на повереника на жалбоподателя, че процесната заповед е постановена в несъответствие с целта на закона. Според съда, налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ в случая е оправдано, с оглед наличните данни, като същата е била съобразена с целта на закона, а именно да се разкрие обективната истина, като целта не е била да се въздейства неправомерно върху задържания, а е приложена предвидена в закона принудителна мярка, която е обичайно прилагана и в други подобни случаи.

Необосновано е и твърдението на повереника на жалбоподателя, че със задържането са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя в по-голяма степен от необходимото спрямо целта, с която се издава актът. Налагането на принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ в конкретният случай е оправдано, с оглед наличните данни, а всички изисквания на закона за запазване на правата на задържания са спазени.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че издадената заповед е

законосъобразна, обоснована и издадена от компетентен орган, поради което подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

Оставя без уважение жалбата на А. Е. Г. с ЕГН: ***** против Заповед за задържане на лице № *****, издадена от И. Ц. Д. - *** при Първо РУ на МВР гр.Плевен.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд гр. Плевен в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____